

[Eva Møller]

lærdom? Og selv om det kan være svært eller umuligt at påvise en nytteværdi, vil jeg da gerne udtrykke min forståelse for dette standpunkt. Baggrunden er jo den, at man ønsker en almindende, men ikke en studieforberevende uddannelse. Man vil gerne kende til de store klassiske forfattere, dog hverken på originalsproget eller i et sprog og en form, der svarer til datidens, men langt hellere på et moderne nutidssprog. Jeg tænker her på forfattere som f. eks. Goethe og Shakespeare, der læses på originalsproget, og på Iliaden og Odysseen, der jo ikke læses i Otto Gelsteds fremragende prosagendigtning, men i en direkte oversættelse af Homers vers.

Tilsvarende gælder det inden for matematik, at man ikke har datalære og ikke lærer at programmere regnemaskiner, men man lærer selvfølgelig om totalssystemet, der udgør den teoretiske baggrund for regneoperationerne. I fysik læres der heller ikke meget om transitorens praktiske anvendelser, men man lærer om hele den teoretiske baggrund med donor- og acceptorforurening, potentialspring osv.

Et sådant uddannelsesmønster opfylder formålsparagraffen om at være almindende og studieforberevende, men næppe det ønske, mange unge nærer om at modtage en almindende og erhvervsforberedende uddannelse.

Vi ønsker fra konservativ side ikke at stille det ekstra krav til gymnasiet, at det også skal være erhvervsforberedende, da vi er helt på det rene med, at vi ved at stille dette ekstra krav uvægerlig vil sænke enten det almindende eller det studieforberevende niveau, hvorved vi blot opnår at forlænge studietiden ved de højere læreanstalter med formentlig yderligere et halvt år, og det finder vi ikke kan være til gavn, hverken for de studerende eller for landet, specielt ikke i den nuværende økonomiske krise.

Hvis vi i de kommende år skulle opleve den lykke, at undervisningsministeren vil opbygge uddannelser, der giver både almindelse og erhvervskompetence, f. eks. i form af et teknisk gymnasium, vil vi gerne medvirke hertil. Men at ødelægge gymnasiets studieforberevende indhold til skade for de mange, der har brug for netop denne del af gymnasieuddannelsen, vil vi ikke medvirke til. Hvis Danmark skal komme igennem den

økonomiske krise, skal vi producere os ud af krisen. Vi ved, at dette kræver et højt uddannelsesniveau, og vi ved også, at alle partier i dette ting er for uddannelse, men at vandene skilles, når vi skal udmønte dette uddannelsesønske i praktiske love og regler.

I det konservative folkeparti ønsker vi, at alle, der har lyst og evner dertil, skal have mulighed for en uddannelse, men vi ønsker, at uddannelsesstillbuddene skal være så varierede som muligt. Sporene fra den nuværende folkeskole med dens meget lighedsorienterede uddannelse skræmmer. Vi oplever alt for mange tilfælde af dårligt tilpassede elever og deraf følgende specialundervisning, A-klasser osv.

Derfor ønsker vi, at der i den videregående undervisning skal være mange muligheder, hvoraf gymnasiet blot skal være én blandt andre. Men vi finder også, at det efter 9 års fælles undervisning i folkeskolen bør være muligt for eleverne at vælge sig ind på den ene af to linjer, ellers må det være det samme som at sige, at folkeskolen ikke har været sin opgave voksen, nemlig at give eleverne viden, færdigheder og evne til stillingstagen.

Dette gælder specielt, da man ved at læse gældende bekendtgørelse om undervisningen i gymnasiet vil konstatere, at af 30 ugentlige timer i 1. g er de 15 fuldstændig identiske, hvad enten man vælger sproglig eller matematisk linje, og at det om de resterende 15 timer gælder, at i de 9 af timerne har de sproglige matematik, engelsk eller/og tysk, mens matematikerne i 10 af de resterende timer har matematik og engelsk eller tysk. Reelt er valget altså indskrænket til et valg mellem på den ene side fysik/kemi og på den anden side latin/geografi, hvilket dog skulle være overkommeligt.

På denne baggrund og på baggrund af, at et basisår vil ødelægge det nuværende, 3-årige forløb, der såmænd i en række fag kan føles kort nok, vil vi vende os skarpt imod alle ønsker og tanker om et fælles basisår som indledning til gymnasiet. Dette vil formentlig også ved udsættelse af grendelingen bevirke, at niveauet sænkes.

Vi står i øvrigt helt uforstående over for de tanker, ministeren bl. a. i tidsskriftet Uddannelse har fremført om en ulykkelig og meget skarp grenopdeling i det nuværende gymnasium. I det 3-årige forløb er der 90